

סיפור חיים – רות בר / תיעדו: יהודית זוסמן ורוני שרון

נולדתי ב – 16.8.1917 בקסל בגרמניה, בת יחידה בבית יהודי לא מסורתי.
אבא נפטר כשהייתי בת 9 .

הלכתי לגימנסיה כ – 11 שנים, כשנה לפני הבגרות זרקו אותי.
הייתי בתנועה ציונית ורציתי לעלות ארצה. אמי התנגדה ואמרה
לי : קודם תלמדי.

נשלחתי לאנגליה והייתי שם כשלוש שנים.
הייתי בקשר קרוב עם קרובים עשירים שעזרו לי ללמוד את
שיטת מונטסורי, למדתי באנגלית.

ב – 1938 עליתי ארצה. מצאתי מיד עבודה, היה לי גן של ילדים
אנגלים בחיפה בכרמל הצרפתי, קבלתי סרטיפיקט כי יכולתי להתפרנס.
כשנה אחרי שהגעתי דאגתי לסרטיפיקט לאמא.

עברתי לבית ספר סנט-לוקס לבנים, לימדתי גם בקורסים באופן פרטי.
גרתי ברחוב גאולה כ – 25 שנים והפכתי למורה בבית ספר גאולה.

במשך השנים עשיתי תואר ראשון באנגלית באוניברסיטת חיפה כדי ללמד אנגלית בחטיבת
הביניים ובתיכון ועבדתי בבית ספר ליאו-בק בחיפה.

ב- 1941, התחתנתי וגרנו כולנו יחד עד שאמא נפטרה בגיל 93.
יש לי שתי בנות, שש נכדות ו 13 נינים.

מצבי הבריאותי לא תקין, יש לי קשיים גדולים בראייה אבל אני עצמאית.
אמי ואני הצטרפנו לארגון לפני כ – 50 שנה.

בעלי ואני היינו עסוקים בפעילות התנדבותית בביקור אצל זקני מאושפזים.
עברתי לגור ברוממה כשבע שנים ואחר כך גרנו ברחוב לוטוס.

בעלי נפטר מסרטן כחצי שנה לפני בואי לפסגת אחוזה.
אני גרה בפסגת אחוזה כ – 19 שנים.